

Павленко Віри Сергіївни

Конституційна скарга

щодо перевірки на відповідність Конституції України Закону України "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" від 28 грудня 2014 року №76-VIII в частині внесення змін до ст. 37-1 Закону України «Про Державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723-XII, що застосовані в постанові Верховного Суду від 20.02.2018 року по справі № 359/5640/16-а

Короткий виклад остаточного судового рішення, в якому було застосовано відповідні положення закону України:

Постановою Верховного Суду від 20.02.2018 року по справі — касаційну скаргу Павленко Віри Сергіївни було залишено без задоволення, постанову міськрайонного суду області від 31 жовтня 2016 року та ухвалу районного адміністративного суду від 13 грудня 2016 року залишено без змін.

Відмовляючи в задоволенні касаційної скарги Павленко Віри Сергіївни Верховний Суд виходив з наступного:

Умови пенсійного забезпечення державних службовців до 01 травня 2016 року визначалися Законом України "Про державну службу" №3723-XII.

Згідно ст.37-1 Закону України «Про державну службу» в редакції від 26 жовтня 2014 року у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, а також у зв'язку із набуттям особою права на пенсійне забезпечення державного службовця за цим Законом відповідно здійснюється перерахунок раніше призначених пенсій. Перерахунок пенсії здійснюється виходячи із сум заробітної плати, на які нараховуються страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування працюючого державного службовця відповідної посади та рангу на момент виникнення права на перерахунок пенсії.

Проте, 01 січня 2015 року набрав чинності Закон України від 28 грудня 2014 року №76-VIII "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" (далі Закон № 76-VIII), яким, зокрема, статтю 37-1 Закону № 3723-XII викладено у новій редакції, згідно з якою умови та порядок перерахунку

призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України.

Таким чином, законодавець повноваження на встановлення умов та порядку перерахунку призначених пенсій державним службовцям після 01 січня 2015 року делегував Уряду.

Правом передумовання Урядом зазначеного питання у період з 01 січня по 01 грудня 2015 року знайшло своє відображення у пунктах 4, 5 Постанови Кабінету Міністрів України №865, за змістом яких підвищення розміру заробітної плати працюючого державного службовця було передумовою для перерахунку пенсії.

Так, за правилами пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України №865 у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям заробітна плата для перерахунку пенсії пенсіонерам, яким пенсія призначена з дня набрання чинності Законом № 3723-ХІІ, визначається в такому порядку:

- 1) пенсіонерам, які на момент перерахунку пенсії продовжують працювати на посаді, з якої призначено пенсію, на підставі поданої довідки про одержувану заробітну плату на момент перерахунку;
- 2) іншим пенсіонерам на підставі документів, поданих на час перерахунку, виходячи із сум заробітної плати, яку одержує працюючий державний службовець на відповідній посаді, з якої призначено (перераховано) пенсію, на момент виникнення права на перерахунок.

Перерахунок пенсії провадиться з місяця підвищення розміру заробітної плати працюючого державного службовця на підставі поданої заяви та довідок, виданих державними органами за останнім місцем роботи. Форма довідки про заробітну плату, що подається для призначення (перерахунку) пенсії державним службовцям, затверджується правлінням ПФУ за погодженням з Мінсоцполітики (пункт 5 постанови Кабінету Міністрів України №865).

Постановою Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2015 року №1013 "Про упорядкування структури заробітної плати, особливості проведення індексації та внесення змін до деяких нормативно-правових актів", якою підвищено розміри заробітку працюючих державних службовців та яка відповідно до її пункту 6 застосовується з 01 грудня 2015 року, пункт 4 постанови Кабінету Міністрів України № 865 виключено, а пункт 5 викладено в такій редакції: "форма довідки про заробітну плату, що подається для призначення пенсії державним службовцям, затверджується правлінням Пенсійного фонду України за погодженням з Міністерством соціальної політики".

Положень, які б закріплювали можливість перерахунку пенсії у зв'язку з підвищенням розміру заробітку працюючих державних службовців, постанова Кабінету Міністрів України №1013 не містить.

Отже, в остаточному судовому рішенні по вказаній справі Верховний Суд прийшов до висновку, що з 1 грудня 2015 року по 1 травня 2016 року чинне законодавство, яке регламентувало пенсійне забезпечення державних службовців, підвищення розміру заробітку працюючих державних службовців не визначало як підставу для перерахунку пенсій, призначених за статтею 37 Закону № 3723-ХІІ. При цьому чинна у зазначений період

редакція статті 37-1 Закону № 3723-XII не визначала передумов перерахунку пенсій, а лише відносила вирішення такого питання до компетенції Кабінету Міністрів України.

В остаточному судовому рішенні не було взято до увагу ту обставину, що Кабінетом Міністрів України всупереч ст. 37-1 Закону України «Про державну службу» не виконано покладеного на нього обов'язку щодо визначення порядку перерахунку пенсії на час розгляду справи в суді.

Однак, відсутність встановлених Кабінетом Міністрів України умов та порядку перерахунку призначених пенсій державним службовцям на час розгляду справи в суді не може бути підставою для відмови у перерахунку пенсії.

Тобто, бездіяльність держави щодо прийняття нормативного акту, який визначає механізм реалізації прав та свобод громадян, закріплених у конституційних та інших актах, тримання громадян у невизначеності є невинуватим втручанням у права, передбачені статтею 1 Першого протоколу до Європейської конвенції з прав людини.

Аналогічну правову позицію Європейського суду з прав людини також викладено й у справі «Будченко проти України», в якій Суд вказав, що Уряд України повинен запровадити правові механізми, необхідні для реалізації прав громадян на соціальні пільги.

Опис перебігу розгляду відповідної справи в судах:

Так, я перебуваю на обліку в об'єднаному управлінні Пенсійного фонду України області з 20.04.2011 р., де одержую пенсію за віком, призначену відповідно до Закону України «Про державну службу».

07.07.2016 року я звернулася до об'єднаного управління Пенсійного фонду України області із заявою здійснити мені перерахунок пенсії згідно ст. 37-1 Закону України «Про Державну службу», у зв'язку із підвищенням заробітної плати за посадою, з якої була призначена пенсія, з 01.12.2015 року.

11.07.2016 року об'єднане управління Пенсійного фонду України Київської області відмовило мені в перерахунку пенсії з 01.12.2015 року згідно ст.ст. 37, 37-1 Закону України «Про Державну службу», у зв'язку із підвищенням заробітної плати за посадою, з якої була призначена пенсія.

Однак, постановою міськрайонного суду області від 31.10.2016 року по справі було повністю відмовлено в задоволенні мого позову до об'єднаного управління пенсійного фонду України області про визнання дій протиправними та зобов'язання здійснити перерахунок пенсії.

На вказану постанову міськрайонного суду області від 31.10.2016 року я подала апеляційну скаргу. Ухвалою апеляційного адміністративного суду 13.12.2016 року мою апеляційну скаргу на постанову міськрайонного суду області від 31.10.2016 року залишено без задоволення. Постанову міськрайонного суду області від 31.10.2016 року залишено без змін.

Вважаючи, що постановою Київського міського адміністративного суду від 31.10.2016 року та ухвалою Київського обласного адміністративного суду від 16.12.2016 року було неправильно застосовано норми матеріального та процесуального права, мало місце неповне з'ясування судом обставин, які мають значення для справи, що є підставою для скасування судових рішень, я подала касаційну скаргу до Вишого адміністративного суду України.

У зв'язку із судовою реформою моя справа була передана до провадження Верховного Суду.

Постановою Верховного Суду від 02.02.2018 року по справі касаційну скаргу було залишено без задоволення, постанову Київського обласного суду від 16 грудня 2016 року та ухвалу Київського обласного адміністративного суду від 31 жовтня 2016 року залишено без змін.

Конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України:

• Згідно ст.37-1 Закону України «Про державну службу» в редакції від 26 жовтня 2014 року у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, а також у зв'язку із набуттям особою права на пенсійне забезпечення державного службовця за цим Законом відповідно здійснюється перерахунок раніше призначених пенсій.

01 січня 2015 року набрав чинності Закон України від 28 грудня 2014 року №76-VIII "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" (далі Закон № 76-VIII), яким, зокрема, статтю 37-1 Закону № 3723-XII викладено у новій редакції, згідно з якою умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України.

Таким чином, законодавець повноваження на встановлення умов та порядку перерахунку призначених пенсій державним службовцям після 01 січня 2015 року делегував Уряду.

Кабінетом Міністрів України всупереч ст. 37-1 Закону України «Про державну службу» (в редакції після внесення змін з 01.01.2015 року) не виконано покладеного на нього обов'язку щодо визначення порядку перерахунку пенсії на час розгляду справи в суді.

Відсутність встановлених Кабінетом Міністрів України умов та порядку перерахунку призначених пенсій державним службовцям стало підставою для відмови мені у перерахунку пенсії.

Прийняття та набрання чинності Закону України від 28 грудня 2014 року №76-VIII "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" в частині внесення змін до ст. 37-1 Закону України «Про Державну службу» № 3723-XII від 16 грудня 1993 року, спричинило звуження змісту та обсяг прав окремої категорії громадян, які мали право на перерахунок раніше призначених пенсій у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, а також у зв'язку із набуттям особою права на пенсійне забезпечення державного службовця за цим

Законом, що було передбачено в ст.37-1 Закону України «Про державну службу» в редакції від 26 жовтня 2014 року.

Іншими словами прийняття та набрання чинності Закону України від 28 грудня 2014 року №76-VIII "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" в частині внесення змін до ст. 37-1 Закону України «Про Державну службу» № 3723-XII від 16 грудня 1993 року мало своїм наслідком фактичне скасування права на перерахунок раніше призначеної пенсії, у зв'язку із підвищенням заробітної плати державного службовця за відповідною посадою, з якої призначено пенсію, з 01.12.2015 року, що в свою чергу є порушенням норм прямої дії - ст. 22 Конституції України.

З огляду на вищевикладене, необхідно перевірити Закон України "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" від 28 грудня 2014 року №76-VIII в частині внесення змін до ст. 37-1 Закону України «Про Державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723-XII на відповідність ст. 22 Конституції України.

А саме: конкретні положення ст. 22 Конституції України, де зазначено, що «права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод», на відповідність яким належить перевірити Закон України "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" від 28 грудня 2014 року №76-VIII в частині внесення змін до ст. 37-1 Закону України «Про Державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723-XII.

Обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону:

Так сталося, що багато таких державних службовців як я, все своє життя відпрацювали, присвятивши своїй професійній діяльності, очікуючи на гарантований державою соціальний захист у старості. Проте низкою законів держава обмежила права державних службовців, які перебувають на пенсії, на належний розмір пенсійного забезпечення, позбавивши їх будь-якого перерахунку, не зважаючи на те, що у ч. 3 ст. 22 Конституції України передбачається неприпустимість звуження змісту й обсягу існуючих прав і свобод.

У зв'язку із інфляційними процесами в Україні, посадові оклади та інші виплати державним службовцям систематично підвищуються. Відповідно до цього також повинен бути здійснений перерахунок раніше призначених пенсій державним службовцям. Через те, що ціни на продукти харчування, ліки, одяг, житлово-комунальні послуги виросли в рази, відмова в перерахунку моєї пенсії ставить мене в край скрутне становище, так як за свою пенсію, яку я отримую в 2018 році, я не можу дозволити купити собі те, що могла дозволити купити в 2014 році.

Отже, через зменшення «реального» розміру пенсії моє фінансове становище значно погіршилося, і виходячи із тих реалій, які склалися в нашій державі, об'єднане управління Пенсійного фонду України області, відмовивши мені в перерахунку пенсії, позбавило мене засобів на існування.

Не вирішила мою проблему також пенсійна реформа, яка передбачала підвищення пенсій з 01 жовтня 2017 року всім без винятку пенсіонерам. На мене всі ці підвищення не поширилися, і як наслідок розмір моєї пенсії залишається на тому самому рівні.

В даному випадку особливо хотілося би наголосити на тому, що державні службовці протягом багатьох років сплачували підвищені розміри відрахувань до фондів соціального страхування (при мінімально необхідних 10 роках) для отримання певних гарантій щодо належних пенсійних виплат, що були визначені для них роботодавцем (Державою) на початку трудової діяльності.

При розгляді порушеного питання органам пенсійного забезпечення слід було виходити з принципів правової держави (підтверджених в т. ч. і практикою конституційних судів країн Європи), нероздільним елементами яких є захист правомірних очікувань, правова визначеність та правова безпека. При чому, чим ближче за часом особа до реалізації наданого права (зокрема, на отримання певного пенсійного забезпечення), тим більше є її очікування, тим вагомішою має бути гарантованість такого права. Це означає, що громадянин має право планувати своє життя таким чином, щоб бути упевненим в тому, що при досягненні пенсійного віку чи в іншому страховому випадку він зможе отримати очікувані виплати та інші гарантії. Особливо це стосується осіб, які вступаючи на публічну службу, усвідомлювали, що тим самим вони обмежують себе в реалізації інших прав, але при цьому матимуть певні соціальні преференції, виконавши необхідні службові вимоги для їх отримання. Адже ті, хто відпрацював на державній службі досить тривалий відрізок часу свого життя з ненормованим робочим днем, низькими заробітками та іншими обмеженнями, виконуючи функції держави, залишилися у старості недостатньо фінансово захищеними, не отримавши передбачених при вступі на державну службу умов їх пенсійного забезпечення, гарантованих на той момент державою (їх роботодавцем).

Згідно із частинами другою та п'ятою статті 37 Закону України "Про державну службу" в редакції Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про державну службу" від 16 січня 2003 року №432-IV пенсія державним службовцям призначається в розмірі 80 відсотків від сум їх заробітної плати, на які нараховуються страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, без обмеження граничного розміру пенсії, а особам, які на час звернення за призначенням пенсії не є державними службовцями, - у розмірі 80 відсотків заробітної плати працюючого державного службовця відповідної посади та рангу за останнім місцем роботи на державній службі.

За кожний повний рік роботи понад 10 років на державній службі пенсія збільшується на один відсоток заробітку, але не більше 90 відсотків заробітної плати, без обмеження граничного розміру пенсії.

Така редакція статті 37 Закону України "Про державну службу" існувала після визнання неконституційними Рішенням Конституційного Суду України від 22 травня 2008 року № 10-рп/2008 змін, внесених підпунктами "а" та "б" підпункту 2 пункту 37 розділу II

Закону України "Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України" від 28.12.2007 року №107-VI.

Відповідно до статті 37-1 Закону України "Про державну службу" у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, а також у зв'язку із набуттям особою права на пенсійне забезпечення державного службовця за цим Законом відповідно здійснюється перерахунок раніше призначених пенсій.

Перерахунок пенсії здійснюється виходячи із сум заробітної плати, на які нараховуються страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування працюючого державного службовця відповідної посади та рангу на момент виникнення права на перерахунок пенсії.

У зв'язку із прийняттям Закону України "Про внесення змін та визнання такими, що втрачили чинність, деяких законодавчих актів України" 28 грудня 2014 року №76-VIII текст статті 37-1 викладено у такій редакції: "Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України".

Пунктом 4 та 5 постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 року №865 "Про деякі питання вдосконалення визначення розмірів заробітку для обчислення пенсії", в редакції, яка була чинна до 15.12.2015, було передбачено, що у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям відповідно до рішень Кабінету Міністрів України (для службовців Національного банку України відповідно до рішень його Правління) після набрання чинності Законом України від 16 січня 2003 року №432-IV "Про внесення змін до Закону України "Про державну службу" заробітна плата для перерахунку пенсії пенсіонерам, яким пенсія призначена з дня набрання чинності Законом України "Про державну службу", визначається в такому порядку:

- 1) пенсіонерам, які на момент перерахунку пенсії продовжують працювати на посаді, з якої призначено пенсію, - на підставі поданої довідки про одержувану заробітну плату на момент перерахунку;
- 2) іншим пенсіонерам - на підставі документів, поданих на час перерахунку, виходячи із сум заробітної плати, яку одержує працюючий державний службовець на відповідній посаді, з якої призначено (перераховано) пенсію, на момент виникнення права на перерахунок.

Перерахунок пенсії провадиться з місяця підвищення розміру заробітної плати працюючого державного службовця на підставі поданої заяви та довідок, виданих державними органами за останнім місцем роботи. Форма довідки про заробітну плату, що подається для призначення (перерахунку) пенсії державним службовцям, затверджується правлінням Пенсійного фонду України за погодженням з Міністерством соціальної політики.

У зв'язку із прийняттям Кабінетом Міністрів України постанови від 9 грудня 2015 року №1013 "Про упорядкування структури заробітної плати, особливості проведення індексації та внесення змін до деяких нормативно-правових актів" пункт 4 постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 року №865 "Про деякі питання вдосконалення визначення розмірів заробітку для обчислення пенсії" був виключений, а 5 змінений.

При цьому, вважаю необхідним зауважити, що Кабінетом Міністрів України на виконання змін до статті 37-1 Закону України "Про державну службу" не було визначені умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям.

Відсутність затверджених Кабінетом Міністрів України порядку та умов перерахунку призначених пенсій державним службовцям не може бути підставою для відмови у перерахунку пенсії.

Слід звернути увагу на те, що позивачам під час виходу на пенсію, державою було гарантовано належний рівень пенсійного забезпечення, в тому числі право на перерахунок пенсії, при цьому на рівні Основного Закону унормовано неприпустимість звуження таких прав позивачів.

Так, статтею 22 Конституції України встановлено, що права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Відповідно до правової позиції Європейського суду з прав людини, викладеної у п. 23 рішення "Кечко проти України" від 08.11.2005 року якщо чинне правове положення передбачає виплату певних надбавок, і дотримано всі вимоги, необхідні для цього, органи державної влади не можуть свідомо відмовляти у цих виплатах доки відповідні положення є чинними.

Згідно положень частини першої статті 58 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 9 лютого 1999 року №1-рп/99 у справі за конституційним зверненням Національного банку України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України (справа про зворотню дію в часі законів та інших нормативно-правових актів) зазначив, що за загальноновизнаним принципом права закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі. Цей принцип закріплений у частині першій статті 58 Конституції України, за якою дію нормативно-правового акта в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втрапою ним чинності, тобто до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

Враховуючи, що до події, факту застосовується той закон, або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце (в даному випадку Закон України «Про державну службу №3723-ХІІ), (в моєму випадку у мене виникло право на перерахунок 01 грудня 2015 року, під час дії в часі Закону України «Про державну службу №3723-ХІІ, і втрата чинності цим Законом не позбавляє мене права на перерахунок пенсії в подальшому, так як це право в мене виникло під час дії Закону №3723-ХІІ), тобто до події, факту застосовується той закон, під час дії якого вони настали), то мої позовні вимоги підлягають обов'язковому задоволенню.

Аналогічно можна стверджувати, що враховуючи, що до події, факту застосовується той закон, або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали

місце (в даному випадку Постанова Кабінету Міністрів України «Про деякі питання вдосконалення визначення розмірів заробітку для обчислення пенсії» від 31 травня 2000 року №865 (в редакції від 24 квітня 2014 року), (в мосму випадку у мене виникло право на перерахунок 01 грудня 2015 року, під час дії в часі п. п. 4, 5 постанови Кабінету Міністрів України «Про деякі питання вдосконалення визначення розмірів заробітку для обчислення пенсії» від 31 травня 2000 року №865 (в редакції від 24 квітня 2014 року), і внесення змін до вказаної постанови, які набули чинності 15.12.2015 року, не позбавляє мене права на перерахунок пенсії в подальшому, так як це право в мене виникло під час дії Постанови Кабінету Міністрів України «Про деякі питання вдосконалення визначення розмірів заробітку для обчислення пенсії» від 31 травня 2000 року №865 (в редакції від 24 квітня 2014 року), тобто до події, факту застосовується той закон, під час дії якого вони настали).

За правовою позицією Європейського Суду з прав людини, викладеної у рішенні по справі "Суханов та Ільченко проти України" (Sukhanov and Pechenko v. Ukraine) від 26.09.2014 року, за певних обставин "законне сподівання" на отримання "активу" також може захищатися статтею 1 Першого протоколу. Так, якщо суть вимоги особи пов'язана з майновим правом, особа, якій воно надане, може вважатися такою, що має "законне сподівання", якщо для такого права у національному законодавстві існує достатнє підґрунтя - наприклад, коли є усталена практика національних Судів, якою підтверджується його існування.

Тобто, бездіяльність держави щодо прийняття нормативного акту, який визначає механізм реалізації прав та свобод громадян, закріплених у конституційних та інших актах, тримання громадян у невизначеності є невинуватим втручанням у права, передбачені статтею 1 Першого протоколу.

Відповідно до нової редакції ст. 37-1 Закону України "Про державну службу" умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України.

Таким чином, право на перерахунок пенсії є безперечним і забезпечення цього права становить суть взятих на себе державою зобов'язань.

Уряду України було надано повноваження щодо визначення порядку здійснення такого перерахунку. Водночас, пасивна поведінка Кабміну при вирішенні цього питання не може вважатися законною підставою для позбавлення особи права на перерахунок її пенсії, позаяк таке було гарантоване позивачеві державою Україна на час виходу на пенсію. У свою чергу, ототожнення такої бездіяльності із скасуванням цього права, матиме наслідком порушення положень статті 22 Конституції України.

Отже, прийняття та набрання чинності Закону України від 28 грудня 2014 року №76-VIII "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" в частині внесення змін до ст. 37-1 Закону України «Про Державну службу» № 3723-XII від 16 грудня 1993 року, спричинило звуження змісту та обсяг прав окремої категорії громадян, які мали право на перерахунок раніше призначених пенсій у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, а також у зв'язку із набуттям особою права на пенсійне

забезпечення державного службовця за цим Законом, що було передбачено в ст.37-1 Закону України «Про державну службу» в редакції від 26 жовтня 2014 року.

А саме: конкретні положення ст. 22 Конституції України, де зазначено, що «права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод», були порушені у зв'язку із прийняттям Закону України "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України" від 28 грудня 2014 року №76-VIII в частині внесення змін до ст. 37-1 Закону України «Про Державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723-XII.

Відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів:

Рішення Європейського суду з прав людини по справі "Кечко проти України" від 08.11.2005 року.

Рішення Європейського суду з прав людини по справі "Суханов та Ільченко проти України" від 26.09.2014 року.

Рішення Європейського суду з прав людини по справі «Будченко проти України» від 24.04.2014 року.

Рішення Конституційного Суду України від 9 лютого 1999 року №1-рп/99.

Перелік документів і матеріалів, що додаються:

1. Копія постанови Верховного Суду.
2. Копія ухвали Верховного Суду.
3. Копія адміністративного позову.
4. Копія постанови міськрайонного суду області.
5. Копія ухвали районного суду області.
6. Копія апеляційної скарги.
7. Копія ухвали Київського апеляційного адміністративного суду.
8. Копія касаційної скарги.
9. Копія обґрунтування правової позиції.
10. Копія Рішення Європейського суду з прав людини по справі "Кечко проти України" від 08.11.2005 року.
11. Копія Рішення Європейського суду з прав людини по справі "Суханов та Ільченко проти України" від 26.09.2014 року.
12. Копія Рішення Європейського суду з прав людини по справі «Будченко проти України» від 24.04.2014 року.
13. Копія Рішення Конституційного Суду України від 9 лютого 1999 року №1-рп/99.
14. Копія Звернення до Прем'єр-міністра України Гройсмана В.Б.
15. Копія Звернення до Голови Верховної Ради України Парубія А.В.

«10» «квітня» 2018 року

Павленко В.С.